

SOBRE SOCIOLINGÜÍSTICA I ENSENYAMENT DE LLENGÜES ESTRANGERES

Sessió a càrrec de Luci Nussbaum (25 de febrer de 1994)

La conferència, que tenia per objectiu plantejar la relació entre dues disciplines estranyament desconnectades en la tradició catalana, va començar indicant que la transformació del marc sociolingüístic, especialment en la seva dimensió europea, està provocant el replantejament de nombroses pràctiques educatives anteriors i la proliferació de mètodes i manuals per a l'aprenentatge de llengües.

La conferenciant va recordar el fracàs de les metodologies audiolingüals d'aprenentatge de segones llengües estrangeres, i les crítiques que se'n derivaren per a determinades formulacions psicolingüístiques. Com a contrapartida, va repassar les aportacions de les diverses perspectives sociolingüístiques a l'ensenyament de llengües: la conceptualització que l'aprenent de llengües se serveix d'una varietat inestable, relacionable amb la línia d'estudi variacionista; la noció de competència comunicativa, originària de l'etnografia de la comunicació; l'estudi dels intercanvis a l'aula, seguint metodologies i plantejaments propis de l'etnologia; i l'estudi dels rituals de la comunicació, relacionable amb l'interaccionisme simbòlic. A partir d'aquesta revisió va plantejar alguns dels conceptes clau en els mètodes des dels anys 70, tant pel que fa als objectius com pel que fa als continguts lingüístics i socioculturals.

Els minuts finals de la conferència van ser dedicats als aspectes relacionats amb els punts de contacte entre la recerca sociolingüística i la recerca en ensenyament i aprenentatge de llengües estrangeres: en especial, la recerca dins l'aula i la recerca en contacte de llengües, amb especial atenció per l'alternança de codi, la interparla i les estratègies de comunicació entre ensenyants i aprenents. En aquest sentit, la conferenciant va repassar alguns dels aspectes que resten pendents d'aprofundiment, tals com els relacionats amb la planificació lingüística de l'ensenyament de llengües estrangeres –hi pot haver / hi ha d'haver una política lingüística d'aprenentatge de llengües estrangeres comuna?– i el paper que juguen les actituds dels aprenents a l'hora de fer-se seu el nou codi.

F. XAVIER VILA i MORENO